

Miracle de la noia de Benviure

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Cruïlla de la Crta. C-243 amb la A-2.

Coordenades:

Latitud: 41.47492
Longitud: 1.98051
UTM Est (X): 414877
UTM Nord (Y): 4591981

Classificació

Número de fitxa 08054-66
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Medieval Modern
Segle XII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es tracta d'una tradició recollida de forma literària però molt poc coneguda pels veïns de Castellbisbal
Protecció Inexistent
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

En La història de Montserrat, de Don Anselm M. Albareda es recull un episodi protagonitzat per una noia originària de Benviure (Castellbisbal), i que es transcriu de la següent manera: "La vigília del naixement de la Verge, a la tarda, arribà a l'església de Montserrat, un pagès del poble de Benviure. Portava la seva filla

baldada, amb les cames entumides, que no les podia bellugar. El pare conduí la noia al peu de l'Altar; amb el plor fervent i amb prec ardent, invocava la protecció de la Mare de Déu per tal que d'ell i de la seva filla hagués misericòrdia. No trigà gaire a obtenir el que amb tant d'ardor demanava; puix que al cap de poca estona la noia s'extremí de cap a peus, cridà i xisclà fortament alguns que estaven a prop declararen haver sentit en aquell instant un gran cruiximent d'ossos - i restà sana del tot, davant la concurrència que plorava de joia i lloava a Déu amb gran alegria".

Història

Mateu i Miró rememora la tradició al seu llibre *Motius, Persones, Fets*, MATEU (2007: 120) i fa remuntar la història del miracle al segle XII, pel fet de l'aparició del nom de Benviure. Ruiz i Elias analitza més en profunditat d'on va recollir mossèn Albareda aquesta història miraculosa. Després d'investigar afirma que la història es troba recollida en la Secció d'Estudis Romànics II de l' Institut d'Estudis Catalans, que publicà el 1950 un treball sobre el que fou monjo montserratí P. Cebrià Baraut: *Les Cantigues d'Alfons X el Savi i el primitiu liber miraculorum de la Nostra Dona de Montserrat*. Afirmava que d'entre tots els santuaris marians, la única advocació catalana recordada per Alfons X el savi, era Montserrat, per tant la vinculació és clara. RUIZ (1998: 314). A partir d'aquí cal datar la tradició de la història al segle XII, i s'hauria mantingut només de forma escrita en dites cantigues, ja que no ha quedat record oral entre els veïns de Castellbisbal.

Bibliografia

ALBAREDA Mn. (1931) *Història de Montserrat*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. MATEU MIRÓ J. (2007) *Motius, persones, fets*. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal. RUIZ I ELIAS, A. (1998) *Notes històriques: parròquia de Castellbisbal*. Castellbisbal.